

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXXX. Virgo Bonitum antistitem Aluernensem coelesti ueste donat; cùm illi rem diuinam facienti adfuisset.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

rè lectum ingenteis molossos comperit; quorum horribili aspectu aegrotus perterritus, eijcite, dicebat, mordaceis illos canes; mihiq. misero, ac perduto succurrite. Idem retulit, illuc aduenisse quendam minaci uoce, & aspectu feroci, qui in miseri fauces aduncum ferrum defixit; ità ut è corpore animam extruserit, quam secùm ad cruciatus perferendos rapuit. His ità perterritus fuit ille, ut ferè semianimis ceciderit; quem adueniens Dei parens iussit bono animo esse. Non.n. inquit, tibi cacodaemonum imperus metuèdi sunt, quem coelestis gloria moratur; & cui definitus est in coelo locus. Se se igitur deposito metu colligens, gratias uirgini egit; uberrimosq. sanctitatis fructus ex ijs, quae uiderat, in toto uitae cursu semper percepit.

MIRAC. VIRG. XXX.

Virgo Bonitum antistitem Aluernensem coelesti ueste donat; cum illi rem diuinam facienti adfuisset.

Bonitus antistes Aluernensis, beatus uir ita se compararat, ut totus esset in colendo Christo, eiusq. matre Virgine, & unicum ibi animi solatium situm haberet. Is, cum unà cum plurimis alijs esset in D. Michaelis templo, in remotam templi partem se abdidit; ut animus ad Deum, quem precabatur, esset propensior. Re diuina facta omnes praeter ipsum domum reuersi fuere; qui, licèt diligèter ab aedituis fuisset perquisitus, semper tamen latuit. ob id sanctus uir alacriori animo ad meditandum se contulit.

tulit. Quod piè, ac sanctè faciens, haec uidere uisus est. templum. n. Maria Angelorum, & coelestium choro stipata ingressa est. omnium uestes erant candidissimae. Ipsa uerò filij laudes suauissimo concentu canebat; ceteri ipsam diuinis laudib. prosequabantur. Itaq. in templo sanctae, & solemnes preces habitae sunt. Tandem ubi ad sacellum maius uentum est; quaerebāt inter se coelestes, quinam ad sacrificium faciendū aptus esset. illis Virgo respōdit, ad eā rē idoneum esse Bonitum praesulē, uirum summae sanctitatis. Iam ipse audiens, retrocessit, & contremiscēs, non potuit perferre mortalib. oculis immortalē illum Virginis splendorem. dum autem solo Bonitus cecidit, dimotus est, atq. una cecidit lapis, quem eius pedes tunc presserant; & impressi gradus signum ibi apparuit, ubi posuerat uestigia. lapis adhuc ibi ad tanti miraculi memoriam adseruatur. Deniq. effugere non potuit, neq. latitare. Ad coelestem. n. illum immortalium chorum deductus, sacris uestib. exornatus rem diuinam piè, ac sanctè fecit, cui diuini ministri inseruientes praestō fuerunt. Sacris peractis Virgo in coelum ascendens diuina ueste pium episcopum donauit. Huius rei itā constans est fama apud Aluernenses, & praesertim in urbe Monteclaro; ut adhuc ibi uisatur uestis illa, & diligentissimè ac mira religione custodiat. Verū humanis oculis minimè discerni, aut iudicari potest, quomodo ea sit contexta. Mirus quidem, ac coelestis illi candor inest; & ita pulchritudine, & ornatu excellit, ut nemo dignoscere possit, illane hominum manu, an acu confuta, an è coelo sit demissa.